

Восеньская рапсодыя

Ты мне, каханая, снілася,
Нашы мацнелі адносіны,
У песні з лістотай кружылася,
У колерах пахмурнай восені.

Нізкаю хмараю плавала,
Дожджыкам цёплым маросіла,
Погляд, як водблеск, аставіла
У нашай няскончанай восені.

Бабіным летам уразіла,
Светлай надзеяй, што носім мы,
Усе недарэчнасці згладзіла
У фарбах палаючай восені.

Так я парою вясноваю
Сумна гляджу ў неба з просінню
З думкай і мараю новаю
У пошуках страчанай восені.